

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Alexandru Vacarciuc
(art. 326 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr.1ra-893/2023)
(1-20033584-01-1ra-08062023)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; Recurs vădit neîntemeiat al apărării în care se contestă condamnarea pentru trafic de influență, invocându-se neconvingător că suma de 4.000 de euro reprezenta o datorie; nu s-a motivat în ce constă întrunirea elementelor contravenției de samavolnicie.

07 august 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Aurelia Cazacliu.

Curtea de Apel – Alexandru Spoială, Mihail Diaconu, Silvia Gîrbu.

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Alexandru Vacarciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Alexandru Vacarciuc s-a născut în anul 1984 în mun. Chișinău. El a fost acuzat în temeiul art. art. 30, 326 alin. (1) Cod penal (trafic de influență).

2. Alexandru Vacarciuc a fost apărat de avocatul Octavian Babără.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. Alexandru Vacarciuc a fost recunoscut vinova de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la amendă în mărime de 2.000 de unități convenționale. Instanța de apel a respins apelul.

4. La 02 mai 2023, avocatul Octavian Babără în numele inculpatului Alexandru Vacarciuc a depus recurs. El a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală, sau trimiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost inițiată la 28 octombrie 2019, iar dosarul penal a fost transmis în instanța de judecată la 05 martie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 09 martie 2020 – 03 martie 2022. Instanța de apel a examinat cauza în perioada: 06 aprilie 2022 – 01 martie 2023.

6. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție pe 08 iunie 2023.

ÎN FAPT

7. Alexandru Vacarciuc a fost acuzat că, la 23 aprilie 2019, în municipiul Chișinău, urmărind scopul influențării unor persoane cu funcție publică din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a pretins de la Viacheslav Urosov 5.000 de euro, promițând restituirea bunurilor ridicate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul acestuia și neatribuirea unei calități procesuale într-o cauză de contrabandă. În aceeași zi, inculpatul a primit de la Urosov suma de 4.000 euro în automobilul său, reiterând că deține influență asupra funcționarilor procuraturii menționate. Acțiunile lui Alexandru Vacarciuc au fost încadrate în baza art. art. 30, 325 alin. (1) din Codul penal (acțiuni prelungite de corupere activă).

a. Probatoriul

8. Inculpatul a negat vinovăția și, în cadrul audierii, a declarat că, în perioada 2019–2020, i-ar fi oferit lui Viacheslav Urosov mai multe împrumuturi în scopul

dezvoltării unor afaceri și achiziționării de marfă, din care doar o parte ar fi fost restituită. El a primit de la Urosov suma de 4.000 de dolari cu rugămintea de a-l ajuta în contextul unor percheziții. Ulterior, fără a-și onora integral obligațiile de plată, Urosov ar fi formulat un denunț fals împotriva sa, urmărind astfel să se eschiveze de la restituirea datoriilor.

9. Martorul Viacheslav Urosov a relatat că îl cunoștea pe Alexandru Vacarciuc din perioada în care era parte vătămată într-o cauză penală, inculpatul fiind, la acea vreme, colaborator de poliție. În aprilie 2019, aflând despre desfășurarea unei percheziții în apartamentul său, l-a contactat telefonic pe Vacarciuc pentru informații, acesta pretinzând suma de 5.000 de euro în schimbul „ajutorului” său. Urosov a declarat că a împrumutat această sumă de la cunoscuți și a remis-o inculpatului. Ulterior, realizând că a fost înșelat, a formulat o plângere penală. Martorul a recunoscut că în anul 2019 a contractat un împrumut de 15.000 de dolari de la Vacarciuc pentru afacerea sa, fără a restitui integral suma. În cadrul unei medieri, el a acceptat să ramburseze 1.000 de dolari lunar, dar nu a respectat angajamentul. La 23 aprilie 2019, el a achitat 4.000 de dolari, sumă indicată ulterior în plângere ca fiind pretinsă de inculpat sub pretextul influențării rezultatului investigației penale.

10. Potrivit procesului-verbal de confruntare din 21 februarie 2020, inculpatul și martorul Viacheslav Urosov au confirmat că se cunosc de circa cinci ani, în contextul unor relații financiare generate de o pretinsă colaborare în afaceri. Urosov a recunoscut existența unei datorii față de Vacarciuc. Inculpatul a admis că a primit de la Urosov suma de 4.000 de euro, promițând să contribuie cu încă 1.000 de euro pentru a facilita soluționarea favorabilă a percheziției. Totodată, Vacarciuc a recunoscut că a mințit în privința influenței sale și că a recurs la acest demers pentru a-și recupera datoria (vol. f.d. 167-170).

11. Conform procesului-verbal din 24 ianuarie 2020 privind consemnarea măsurii speciale de investigație, în apartamentul martorului Urosov au fost instalate mijloace de supraveghere audio-video și de fotografiere. Din înregistrările consemnate în stenograme (vol. 1, f.d. 58–81) reiese că, la domiciliul martorului Urosov, a avut loc o discuție între acesta și inculpatul Vacarciuc, axată pe fluctuațiile de personal din cadrul Procuraturii Anticorupție și PCCOCS. Urosov face referire la problemele sale legate de o cauză penală și îl întreabă pe Vacarciuc despre suma de „cinci mii” transmisă anterior, iar acesta din urmă susține că a remis banii, însă Urosov afirmă că a fost înșelat (vol. 1, f.d. 58-81).

12. Procesul-verbal de ridicare și cel de examinare din 25 februarie 2020 relevă că, de la S.A. „Moldcell”, a fost ridicat un CD-R de model „Verbatim” ce conține extrasele apelurilor efectuate și primite de pe numărul 079547785, aparținând lui Alexandru Vacarciuc. Analizând convorbirile din 23 aprilie 2019, s-a constatat că acesta s-a conectat la antene situate în sectorul Ciocana, pe străzile Mircea cel Bătrân, Petru Zadnipru, Sadoveanu și Dumeniuc – zone aflate în proximitatea locului comiterii faptei (f.d. 106, 108–114).

13. Potrivit ordonanței din 28 septembrie 2018, s-a dispus începerea urmăririi penale în cauza nr. 2018869195, în baza denunțului șefului SAI „SUD” al DIFV privind presupuse fapte de contrabandă comise prin posturile vamale „Cahul-Oancea” și „Giurgiulești-Galați”. Prin ordonanța din 25 martie 2019, procurorul PCCOCS a autorizat percheziția în apartamentul lui Urosov, pentru identificarea probelor legate de aceste infracțiuni. Procesul-verbal din 23 aprilie 2019 a consemnat rezultatele percheziției, iar cel din 27 februarie 2020 a confirmat indicii privind săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

14. La cererea apărării, a fost anexat procesul-verbal de încetare a procedurii de mediere nr. 329/PVI/20 din 08 august 2020, încheiat între Alexandru Vacarciuc și Viacheslav Urosov, în care, la punctul 3.2, se menționează că, la 23 aprilie 2019, a fost restituită suma de 4.000 de USD.

b. Sentința

15. La 03 martie 2022, prin [sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), Alexandru Vacarciuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 30, 326 alin. (1) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2.000 de unități convenționale, cu aplicarea confiscării speciale a sumei de 4.000 de euro în folosul statului, în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal. Instanța de fond a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile martorului Viacheslav Urosov, procesul - verbal de confruntare, înregistrările audio-video și actele procesuale privind cauza penală conexă. Instanța a subliniat că pretinderea și acceptarea sumei de bani, chiar și fără realizarea influenței promise, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar argumentele privind lipsa intenției au fost respinse ca neîntemeiate.

c. Apelul

16. La 18 martie 2022, avocatul Octavian Babără, în numele inculpatului, a depus apel. Apărătorul a solicitat casarea sentinței și recalificarea faptei în contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție (art. 30 Cod contravențional). El a susținut că instanța de fond a acordat o pondere disproporționată declarațiilor părții vătămate, ignorând probele care indică faptul că suma reprezenta un împrumut achitat și nu un mijloc de influențare a funcționarilor publici. El a anexat procesul-verbal de încetare a medierii din 08 august 2020, ce confirmă restituirea sumei la 23 aprilie 2019. Apărarea a conchis că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, iar fapta nu este o infracțiune.

17. La 01 martie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul. Instanța a constatat că Alexandru Vacarciuc a pretins de la Viacheslav Urosov suma de 5.000 de euro, primind efectiv 4.000 de euro, cu angajamentul de a acoperi diferența din surse proprii, în scopul determinării unor persoane publice să dispună restituirea bunurilor ridicate în urma percheziției efectuate la domiciliul acestuia și adoptarea unei decizii favorabile într-o cauză penală aflată în desfășurare. Fapta a fost comisă

în tranșe, conferindu-i caracterul unei infracțiuni prelungite. Circumstanțele cauzei au fost confirmate prin mijloace de probă directe, administrate nemijlocit în ședința de judecată, respectiv procesul-verbal privind aplicarea măsurilor speciale de investigație din 24 ianuarie 2020, înregistrările audio-video ale convorbirilor dintre inculpat și denunțator, precum și stenogramele acestora, din care rezultă că inculpatul a recunoscut primirea și transmiterea banilor, iar martorul a exprimat nemulțumirea că a fost „înșelat”.

18. Argumentul inculpatului potrivit căruia nu cunoștea nicio persoană asupra căreia ar fi putut exercita influență și că suma de bani ar fi fost solicitată în scopul recuperării unei datorii pretinse a fost respins de instanța de apel ca fiind o simplă declarație exoneratoare, nesusținută de niciun mijloc de probă. Instanța a reținut că inculpatul a acționat cu intenție directă, pretinzând și primind bani ce nu i se cuveneau, în schimbul promisiunii de a interveni pe lângă persoane cu funcție de demnitate publică, prezentând influența sa ca fiind reală și credibilă. Scopul acestor acțiuni a fost acela de a determina funcționari din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale să dispună măsuri favorabile într-o cauză penală în curs de examinare, fapta întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal.

19. Argumentele inculpatului privind existența unei creanțe anterioare au fost apreciate ca lipsite de temei, în condițiile în care nu a fost administrată nicio probă privind existența unei cereri de restituire sau a unei acțiuni civile în acest sens. Instanța a subliniat conduita ulterioară a inculpatului, care, la 03 august 2019, îi mai împrumută lui Viacheslav Urosov o sumă de 9.000 de euro, contrazice existența unei presiuni financiare reale și exclude ipoteza unei conduite orientate spre recuperarea unei datorii. În ceea ce privește procesul-verbal privind încetarea medierii nr. 329/PVÎ/20, instanța reține că acesta a fost întocmit ulterior pornirii urmăririi penale și, în consecință, nu poate avea incidență asupra constatării elementelor infracțiunii deja comise.

d. Recursul

20. La 02 mai 2023, avocatul Octavian Babără, în numele inculpatului Alexandru Vacarciuc, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9) și 12) din Codul de procedură penală. Potrivit recursului, instanța de apel nu a analizat argumentele privind existența unei datorii neachitate de martorul Urosov față de condamnat, confirmată prin acte judiciare, și că s-a pronunțat asupra vinovăției unei alte persoane fără legătură cu cauza. Avocatul a mai susținut că instanța nu a examinat cauza în limitele investiției, probele administrate vizând o sumă diferită de cea indicată în rechizitoriu, iar martorul Urosov nu a fost audiat în apel. Recurentul solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin recalificarea faptei în contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului pe motivul expirării termenului de prescripție, sau, trimiterea cauzei spre rejudecare.

21. La 08 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților să depună referință la recurs. La 19 iulie 2024, procurorul Sergiu Crijanovschi a solicitat declararea inadmisibilă a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. La 05 august 2025, procurorul Cătălin Scutelnic a depus referință și a solicitat declararea inadmisibilă a recursului deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Cererea de recurs a fost depusă până la 1 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde;

9) inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

12) faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.”

23. Conform art. 466 alin. (3) din Codul de procedură penală, hotărârea instanței de apel rămîne definitivă la data pronunțării acesteia.

24. Articolul 326 alin. (1) din Codul penal, la momentul săvîrșirii infracțiunii, prevedea următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Recursul examinat a fost declarat în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

26. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

27. Recursul apărării este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9) și 12) 8) Cod de procedură penală. Recurentul nu a individualizat temeinicia fiecărui motiv de recurs invocat, ci s-a rezumat la exprimarea dezacordului față de hotărârea instanței de apel, reluând poziția apărării asupra acuzației formulate, fără a oferi o argumentare clară și distinctă în raport cu fiecare temei juridic prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Din motivarea recursului dat rezultă că se invocă doar motivarea deficientă a deciziei instanței de apel, care urmează fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6).

28. Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală, subliniază că acesta se referă la motivarea deciziei instanței de apel și include cinci situații distincte:

- a) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- b) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- c) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- d) dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- e) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

29. Recurentul a invocat în recurs aceleași motive ca și în apelul declarat. Recurentul nu explică în detaliu care din cele cinci situații prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală sunt aplicabile prezentei cauze. Completul de judecată deduce din recursul avocatului doar situația a), c).

30. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul prevăzut la para. 28 lit. a) ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate,

printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

31. Instanța de recurs subliniază că, la această etapă, nu analizează mijloacele de probă, nu reevaluează materialul probator și nu stabilește o altă situație de fapt decât cea stabilită de instanțele de fond. Aceasta este responsabilitatea instanțelor de fond, care au evaluat probele și au apreciat corect circumstanțele cazului. Instanța de apel a oferit răspunsuri clare la argumentele invocate în apel și reiterate în recurs, stabilind cu certitudine că inculpatul Alexandru Vacarciuc și martorul Viacheslav Urosov se cunoșteau, iar inculpatul a primit suma de 4.000 de euro. Din analiza înregistrărilor audio și a stenogramelor convorbirilor purtate între inculpatul Alexandru Vacarciuc și martorul Viacheslav Urosov, instanța a reținut că inculpatul, fiind întrebat despre suma de bani pretinsă, a afirmat că a transmis-o, în timp ce martorul a susținut că s-a simțit înșelat. Deși, în fața instanței, Vacarciuc a afirmat că nu cunoștea nici o persoană asupra căreia ar fi putut exercita influență, probele administrate contrazic această susținere, demonstrând că influența invocată era prezentată ca fiind reală și posibilă, inculpatul acționând cu intenție directă. Fapta s-a comis în scopul determinării unor funcționari publici să îndeplinească sau să omită îndeplinirea unor acțiuni ce intrau în atribuțiile lor de serviciu, iar suma de 4.000 de euro a fost primită în vederea obținerii unui rezultat favorabil într-o anchetă penală aflată în desfășurare.

32. Instanța de apel a respins, în mod justificat, susținerea apărării privind natura civilă a sumei de 4.000 de euro pretinsă și primită de inculpat, reținând că, din probele administrate rezultă cu claritate că suma a fost remisă în scopul influențării unor funcționari publici pentru restituirea bunurilor ridicate și obținerea unei soluții favorabile într-o cauză penală (a se vedea par. 19).

33. Deși apărarea a solicitat recalificarea faptei în temeiul art. 335 Cod contravențional (samavolnicie), nu a prezentat niciun argument concret privind întrunirea elementelor constitutive ale acestei contravenții în acțiunile condamnatului.

34. În ceea ce privește argumentul apărării legat de neaudierea repetată a martorului Viacheslav Urosov în instanța de apel, completul a observat că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 01 martie 2023, părțile nu au solicitat audierea repetată a martorului, iar apărarea a fost de acord cu redarea declarațiilor martorului oferite în instanța de fond. Completul de judecată subliniază că martorul Viacheslav Urosov a fost audiat în instanța de fond în prezența apărării, care a avut posibilitate să acorde întrebări. De asemenea, instanța de apel nu a dat o apreciere declarațiilor lui Urosov diferită de cea dată de prima instanță. Ea a respins apelul și a menținut sentința.

35. În final, cu referire la susținerile recurentului potrivit cărora în conținutul deciziei instanței de apel, la pct. 15 și 34, sunt menționate alte nume decât cel al

condamnatului, completul constată existența unor erori materiale evidente, ce pot fi corectate în temeiul art. 249 din Codul de procedură penală. Prin urmare recursul apărării este vădit neîntemeiat.

36. Din considerentele menționate în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) din Codul de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatul Octavian Babără împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Alexandru Negru

Leonid Chirtoacă